

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

R Ante J

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

ringit ociosa dicitur. Dicitur autem ringi anarum tortura. Ma op naris dicitur sit ringi qñ narē agi. i. torque/ri. Dicitur ruc' us. r. ruc' de quo supra.

Ripa: extremas terrarū dicitur q aquarū agitationē rum/ pat. Et pprie est aquarū currentiū: sicut ea pō quam aluit mare. Potest etiā lacuū r stagnorū esse: que ma/ ris imaginem habent.

Riparia: avis que in ripis habitat. Plin' lib. xii. Dul/ to est efficacissime ripariarū pulli: ita vocat in ripaz/ causis nidificātes.

Ripe siue ripei sine b. montes Archadie: quā addimus/ quōtīs ripheos mōtes scythie significam'. Arg'.

Quis ripas leuūq; tenet atq; arua celeng.

Ripet: mōtes scythie: a r. p. r. ut quidā putat id est/ a ventoz ppetuo iactu. Arg' lib. iiii. Georg. Hēs ef/ frena viz ripheo tundit euro. Mā p r. r. grece flo/ significat. Cū et ripei cū b in pma scribit ripheos/ plos Ripaar fil' Bomer instituit: q; a se ripheos/ noiauit: vt scribit Josephus lib. i.

Riscus: vt iquit Do. cista est ex pelle pterea. Ser. do/ ait esse fenestrā puā i pariete. Ter. i. Deau. Vbi siltel/ tā domo aser cū monumētis: vbi sita est: in riscō.

Ritus tus. mos et approbata cōsuetudo: quā oēs ratā/ habet: dicit etiā Rites is. Sta. lib. xj. The. Dei mi/ hi pimitijs araz et rite nefasto.

Rite aduerbiū a rito dō p m. Dicitur r significat recte: q; nihil tradit ritib' qd nō rectū esse credat. Tel vt in/ quit Har. q; qd sit rite: dicitur r rectū est.

Rito as. a rito is. deducit. Cū composita sunt Irrito/ puoco: r proico.

Riu' a p. fluo. lo' depressus plōgitudine aque cur/ rentis. Dicitur deriuo as. r corruo as. qd pprie de bru/ tis dicit: cū potatū gā ad eundē riuū cōueniūt. Du/ tis diuini est riuulus: paru' riuus.

Riuales r corruales dicuntur emuli de mulierib': quāsi/ in vniū amorē deriuātes. Teren. in Deau. Militem/ ego riuale recipiendū esse. Trāstatio vel a bestijs q;/ ficiētes cū ex eodē riuulo hauriūt pectū: p'elisi con/ tra semitē concitat: vel a re rustica. Mā riuales di/ cuntur hi quo z agros riu' aliq; determinat: qui incer/ citudine r mutatiōe crebra cursus: lites sepe inē eos/ suscitāt. Et Cip. Riuales: qui p eundē riuū aquā du/ cunt: inter quos sepe cōtentiū est de aque vsu. Sē riu/ uales dicuntur qui in riuis habitāt. Col. lib. ix. Daf ca/ maris et riuales ale cula: vel si qua sunt incremētū qui/ flauoz animalia.

Riuilitas dicitur est emulatio illa inter amastros.

Riuus: ad qd riuialis. Plaut' in Aul. Cedit noctē fili/ us riuū: amens ob raptā mulierē.

Rixa: nomen hēritiū: a ringendo: qd est canū quādo ir/ ritant. Dicitur riuosus a. um. cōtentiōsus. Fest'. Rixē/ rre: riuose a ringit dicit vident: q; in diuersum rum/ pane: cōtrariaq; sint recto.

Rix: aris. iurgo: cōtendo.

R Ante O

Robur siue robor: per o species quercus est durissime. Etiam per translationem sumit pro animi fortitudi/ ne quā quis durat aduersus pericula. Capiē r. p. cor/ poris firmitate q aduersus omēs difficultates firmi/ ter obstitit. Demū omniū rez firmitatē duriciāz ro/ bur dicimus. Col. lib. ii. Quod p. riuus epilenatus se/ nunq; robur accipet manifestū est. Unde Ser. dicit. Omne qd forte est robur vocamus. Virgil. lib. vii. Eternāq; ferri robora.

Robore' a. um. qd ē et maria roboris. Col. li. rj. Da/ teries si roborea ē vno sabro dolari ad vnguē debet/ Robulle' a. um. apud Latonē deriuatū a robore.

Robus apud veteres dicebat rube': r bouē robū icar/ eo rustici vocabāt. Cū r materia q plurimas hui' co/

loz venas habet dicta est robur: r boies valētes ac/ boni coloris robusti. Rob' etiā gen' tritici maxime/ laudabile: vt iugē Col. cū pōdere r nitore p'flet.

Robust' a. um. qd ē multi roboris. Col. li. ii. Meq; du/ bū est ex robusto semine posse fieri rō robustū.

Roboro as. pe. cor. fortifico. Diero. lib. ii. Re. Robo/ ramini r estote vtri fortea. Dinc componit corobo/ ro: qd est totū simul fortifico. Li. Cassio. Danebat/ em illud malū vrbani: et ita coroborabat quidē: vt/ ego quidē r vbi r ocio diffidē vrbano.

Robigo pe. pd. dea quā Romani purabāt rubiginem/ auertere. Quōd. Flamen in antiqui luctū rubiginis/ libat. Erat r Robig' de' r robigalia sacra. vii. kal. mai/ fiebant: qm tunc fere segetes robigo occupat: vt ait/ Plin. Et et robigo morb' regeta q culmis frumētoz/ innasit et nimio humore: vt ait Har. Virg. li. j. He/ or. Et mala culmos esset robigo. Ser. do dicit. Ru/ bigo gen' vitū quo culmi perēnt: sed abusuue rubigo/ dicit. Mā pprie robigo dicit. Har. dicit vitū esse ob/ scene libidinis qd vlcus vocat.

Rodo is. rōsi sum. pprie murū est et similiū: qui denti/ bus fere semp aliquid demolunt. Per trāstacionem/ quādoq; p detraho sumit. Dierony. in p'efaz. libri/ Paral. Hec pace veterē loquor: et obtracatonibus/ meis tñ respondeo: qui canino dente me rodunt: in/ publico detrahentes: legentes in angulis. Dicit' cō/ posita Arrodo. Cice. p ser. Et illa ex vepreculis ex/ tracta hitedula tempu. conaret arroderē. Corrodo/ erodo r rrodo: qd est antero do. Col. lib. iiii. Mā si se/ pius cacumina manu s'fracta aut a peccore p'osa fue/ rint: in ppetuū corrumpunt.

Rogo as. posco. Bel. Crepidariū cultellum rogauit a/ crepidario futoze. Quādoq; rogare est querere. Li/ ce. Rogā ipsū quem admodū arimini ego eū accepe/ rim. Quādoq; ozare: dep'icari. Virg. lib. vii. Lictus/ q; rogamus innocuis. Quōz statuerē. Bel. libro. j. Ter/ deinde licinia rogata est. Cice. lib. ii. Dicit. Ego/ ad eā belli ciuiliū causā attuli. Ego leges pniciofas/ rogauī. Dinc legis rogatio dicit: qm rogare popu/ lū magistrat' solēbāt: an id placeret quod statuerant.

Dinc etiā derogare legi et abrogare legē dicim'. Et/ rogationis nomine continet lex: plebiscitū et priuile/ giū. Est em qñ caput r fons totius iuris popularis: Mā rogare populū est agere cū populo. In qua re/ hec erāt vba solennia: Velicis ne. Subcatis ne quiri/ tes: vt hoc vel illud fiat. Unde rogatio qñ quedā in/ terrogatio. Suetō. in Celsa. Reditū in ciuitatē roga/ tione Plotia cōfecit. i. lege a plotio lata. Componit/ hoc verbū cum ad: vt Arrogō: cū ab: vt abrogō: cum/ con: vt corrogō. Cice. lib. iiii. ad Dieren. Si Drome/ theus cū mortalibus ignē diuidere veller: ipse a vici/ nis cū testa ambulās carbūculos corrogare: nū ridi/ culus videret? Cū de: vt derogo. Cum e: vt erogo: a/ quo superogo. Cum in: vt irrogō: cū p: vt progo: qd/ est p'rabō: plōgo. Col. li. j. Quis em dubitet cā ma/ jime pbatā haberi: sine q nemo nostrū vt p'pere vel/ aduerse valitudinis vitā progat? Cice. Apio. Illud/ pugna arq; enitere ne quid nobis temporis progat.

Prorogare imperiū: significat noua rogatione in lō/ giora tēpora p'ferre. Cū sub: vt subrogō: qd est subiti/ uo. Quinili. Cū defuncto patre in eius locū subro/ gat' fuisset. Et oia habet pe. co.

Rogito as. frequentatiū: sepe p'p'cor et sepe sciscitoz.

Plim'. Patre agit: rogitat vt sui miserat. Virgil.

Dulca sup pamo rogitas sup hectoze multa. Dinc/ componit Erogitō: quod est valde stricte ve rogito.

Plau. in Cap. Er bac statua verueca volo erogita/ re meo minore qd factū sit filio.

Rogatores: postulatores r mēdici q elemosynā postu/ lāt. Plau. Er rogato: ostiatum petā panem.

